

Morfologie 35.4 (31)

31.	καὶ	(3) partikel, verbindend
	οὗτῳ	(3) adverbium (οὗτῳ/οὗτως)
	σφόδρᾳ	(3) adverbium
	ό	(1) nom. sing. M. ó
	νομοθέτῃς	(1) nom. sing. M. (noot 23)
	ἐπὶ	(3) prepositie
	ταῖς	(1) dat. plur. F. ó
	γαμεταῖς	(1) dat. plur. F. (noot 24)
	γυναιξὶ	(1) dat. plur. F. γυνή
	δίκαια	(1) acc. plur. N. δίκαιος
	ταῦτα	(1) acc. plur. N. οὗτος
	ἡγήσατο	(2) 3 sing. indic. aor. (sigm.), uitg.: med. ἡγέομαι
	εἶναι	(2) inf. praes., uitg.: act. εἰμί
	ὅστε	(3) voegwoord
	καὶ	(3) partikel
	ἐπὶ	(3) prepositie
	ταῖς	(1) dat. plur. F. ó
	παλλακαῖς	(1) dat. plur. F. (noot 25)
	ταῖς	(1) dat. plur. F. ó
	ἐλάττονος	(1) gen. sing. N., comparativus ἐλάττων (ολίγος)
	ἀξιών	(1) dat. plur. F. ἀξιος
	τὴν	(1) acc. sing. F. ó
	αὐτὴν	(1) acc. sing. F. αὐτός
	δίκην	(1) acc. sing. F. δίκη
	ἐπέθηκεν.	(2) 3 sing. indic. aor. (stam/κ), uitg.: act. ἐπιτίθημι
	καίτοι	(3) partikel
	δῆλον	(1) nom. sing. N. δῆλος (noot 26)
	ὅτι,	(3) voegwoord
	εἴ	(3) voegwoord
	τινα	(1) acc. sing. F. τις (noot 27)
	εἶχε	(2) 3 sing. imperf., uitg.: act. ἔχω
	ταύτης	(1) gen. sing. F. οὗτος
	μείζω	(1) acc. sing. F., comparativus μείζων (μέγας)
	τιμωρίαν	(1) acc. sing. F. τιμωρία
	ἐπὶ	(3) prepositie
	ταῖς	(1) dat. plur. F. ó
	γαμεταῖς,	(1) dat. plur. F. (noot 24)
	ἐποίησεν	(2) 3 sing. indic. aor. (sigm.), uitg.: act. ποιέω
	ἄν.	(3) partikel
	νῦν	(3) adverbium
	δὲ	(3) partikel, verbindend+
	οὐχ	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
	οἶδος	(1) nom. sing. M. οἶδος
	τε	(3) partikel
	ὁν	(2) nom. sing. M. ptc. praes., uitg.: act. εἰμί
	ταύτης	(1) gen. sing. F. οὗτος
	ἰσχυροτέραν	(1) acc. sing. F., comparativus ισχυρότερος (ἰσχυρός)
	ἐπ'	(3) prepositie (ἐπὶ)
	ἐκείναις	(1) dat. plur. F. ἐκεῖνος

ἐξευρεῖν,	(2) inf. aor. (them.), uitg.: act. ἐξευρίσκω
τὴν	(1) acc. sing. F. ὁ
αὐτὴν	(1) acc. sing. F. αὐτός
καὶ	(3) partikel
ἐπὶ	(3) prepositie
τοῖς	(1) dat. plur. F. ὁ
παλλακαῖς	(1) dat. plur. F. (noot 25)
ἡξίωσε	(2) 3 sing. indic. aor. (sigm.), uitg.: act. ἀξιόω
γίγνεσθαι.	(2) inf. praes., uitg.: med. γίγνομαι
ἀνάγνωθι	(2) 2 sing. imperat. aor. (stam), uitg.: act. ἀναγιγνώσκω
δέ	(3) partikel, verbindend
μοι	(1) dat. sing. M. ἐγώ
καὶ	(3) partikel
τοῦτον	(1) acc. sing. M. οὗτος
τὸν	(1) acc. sing. M. ὁ
νόμον.	(1) acc. sing. M. νόμος
Nόμος.	(1) nom. sing. M. νόμος